

Жаннатдан тўсувчи амал

14:31 / 21.04.2022 5856

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам саҳобалар билан масжидда ўтирган эдилар. Уларга дедилар:

- Ҳозир сизнинг ҳузурингизга жаннат аҳлидан бўлган бир киши чиқади!

Шу пайт ансорлардан бир киши чиқди. Унинг соқолларидан таҳоратининг сувлари оқиб турар эди.

Эртаси куни ҳам Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам саҳобаларга дедилар:

- Ҳозир сизнинг ҳузурингизга жаннат аҳлидан бўлган бир киши чиқади!

Яна кечаги ансорий кириб келди.

Учинчи куни бўлганда яна Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васаллам:

- Ҳозир сизнинг ҳузурингизга жаннат аҳлидан бўлган бир киши чиқади!- дедилар.

Масжидга яна ўша ансорий кириб келди!

Масжиддан тарқалгач, Абдуллоҳ ибн Амр ибн Ос розияллоҳу анҳу ўша ансорийдан сўради:

- Мен отам билан хусуматлашиб қолдим. Уч кеча унинг уйига кирмасликка қасам ичдим. Шу уч кунда сеникида қолсам бўладими?

Ансорий:

- Марҳабо! Хуш келибсан!-деди.

Абдуллоҳ унинг уйида уч кун турди. Ансорий кечаси ҳам, кундузи ҳам бирор-бир ортиқча нафл ибодат қилмади. Фақатгина кечаси уйғонганида Аллоҳни зикр қилиб қўяр эди. Токи муаззин бомдодга азон айтгунича ана шу ҳолатда тонг оттирди. Сўнгра туриб бомдодни ўқиди!

Уч кун ўтганидан сўнг Абдуллоҳ унинг қиладиган амалларини оз деб ўйлади ва ансорийга деди:

- Мен билан отам ўртасида ҳеч қандай хусумат ва келишмовчилик бўлмаган эди. Аммо уч кун Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васаллам: «Ҳозир сизнинг ҳузурингизга жаннат аҳлидан бўлган бир киши киради!», дедилар. Ўша уч кунда ҳам сен кириб келдинг. Сен бунга нима билан эришганингни билмоқчи бўлдим!

Ансорий деди:

- Кўриб турганингдек ортиқча амалим йўқ. Аммо менда мўъмин-мусулмонларга нисбатан ғаш-алдов йўқ, Аллоҳ уларга берган нарсаларда қалбимда ҳасад йўқ!

Абдуллоҳ ибн Амр розияллоҳу анҳу унга деди:

- Сен мана шу амалинг билан жаннатга эришгансан. Биз тоқат қила олмайдиган нарса ана шу!

Қалбингизни ислоҳ қилинг. Ана шунда фарзлардан бошқа ибодатлар қилмасангиз ҳам сизга зарар бермайди. Инсонларнинг бошига келган

нарса қалбларининг хароблигидан келгандир!

«Аммо менда мўъмин-мусулмонларга нисбатан ғаш-алдов йўқ!».

Яъни, муомалада ростгўйлик, савдода ростгўйлик, маслаҳатда ростгўйлик, насиҳатда ростгўйлик...

Ҳадисда келади: «Ким бизни алдаса биздан эмас!».

«Аллоҳ уларга берган нарсаларда қалбимда ҳасад йўқ!».

Ширкдан кейин қалбдан жой оладиган энг ёмон нарса ҳасаддир. Ҳасад Аллоҳга қилинган биринчи гуноҳдир. Иблиснинг Одам алайҳиссаломни ёмон кўриб қолишига, Аллоҳ унга Одам алайҳиссаломга сажда қилишни амр қилганида сажда қилмаганига сабаб ҳасаддир! Ўшанда у ўзини Одам алайҳиссаломдан афзал деб ўйлаган, бу мақомга ўзини муносиб деб билган эди!

Аллоҳ сизга берган нарсага қаноат қилинг, кишиларнинг энг бойи бўласиз. Бошқаларнинг қўлига қараманг. Агар бошқаларга берилган неъматларга қарайверсангиз ўзингизга берилган неъматларга шукр қилиш учун вақт топа олмай қоласиз.

Ҳадислардан бирида: «Ҳасаддан сақланинглари! Чунки ҳасад олов ўтинни егани каби яхшиликларни еб битиради!», дейилади.

Абдулқодир Полвонов